

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β' - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4.- ΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Ι) Απαράδεκτοι αί περί διπλής όνομασίας του σκοπιανού κρατιδίου
καί τὸ σύνολον τῶν προτάσεων *Νίμιτς*
(22.2.2008)

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρήστος Α. Σαρτζετάκης, Αγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ»

Λ*Λ*Λ*Λ

Ο πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κύριος **Χρήστος Α. Σαρτζετάκης** προέβη, με άφορμή τις διαγραφόμενες εξέλιξεις επί του ψευδωνύμου «Μακεδονικού, δτήν ακόλουθη δήλωσι :

1.- Στην μακρόχρονη ιστορία της χιλιετηρίδων ουδέποτε ή Έλλάς υπέστη τόσον άπροσχημάτιστον έμπαιγμό και τόση κοροϊδία όσο τώρα με τις κατάπτυστες προτάσεις *Νίμιτς* επί της Έλληνοσκοπιανής διαφοράς. Μόνον άθεράπευτη ήλιθιότης ήμπορεί να μαστίζει όλους μας, τόν άπανταχού Έλληνισμό, για να μη καταλαβαίνουμε, ότι οι προτεινόμενες, άπλως προς παρηγορία μας, για τó γειτονικό μας κρατίδιο, - πού με πρωτοφανή στα παγκόσμια χρονικά άπάτη νοσφίζεται τó έλληνικό όνομα της Μακεδονίας, - όνομασίες *«Λαική ή Συνταγματική ή Άνεξάρτητη Δημοκρατία της Μακεδονίας»* ή *«Νέα Δημοκρατία της Μακεδονίας ή Δημοκρατία της Άνω Μακεδονίας»* και όσες παρόμοιες *κατά τίποτε δέν διαφέρουν από τó καταφανέστατα άπαράδεκτο σκέτο «Δημοκρατία της Μακεδονίας».*

2.- Η έλλειψι διαφοροποιήσεως ύπηρετεϊ τόν άμετακίνητο σκοπό τών έπιβούλων, από της δημιουργίας, ήδη κατά τά τέλη του 19^{ου} αιώνος από έξωβαλκανικές δυνάμεις, κυριολεκτικώς έκ του μηδενός, του, γι' αυτό μόνον ψευδωνύμου, *«Μακεδονικού»* ζητήματος. **Σκοπός,** πού συνίστατο μέχρι μέν τών βαλκανικών πολέμων του 1912 -1913 στην *παρεμπόδισι άπελευθερώσεως της από τά πανάρχαια χρόνια και πάντοτε έλληνικής Μακεδονίας,* μετά δέ τούς πολέμους εκείνους, - πού συνετέλεσαν στην άπελευθέρωσι έλληνικών περιοχών, μεταξύ τών όποιών και του 71 % της ιστορικής Μακεδονίας, - στην σταθερή *επιδιώξι ύποβιβασμού τών βορείων έλληνικών συνόρων μέχρις Ολύμπου.*

Τήν σκυτάλη της άνόμου έπιβουλης κατά την δευτερη αυτη περίοδο ανέλαβεν ή, διάδοχος της Τσαρικής Ρωσίας στις πανσλαβιστικές επιδιώξεις της καθόδου στο Αίγαίο, *Σοβιετική Ένωσις* υπό την σταλινική καθοδήγησι, με όργανο κυρίως την έκσλαβισθεισα τουρκομογγολική φυλή τών Βουλγάρων, χωρίς να λείψουν παράλληλες φιλοδοξίες και τών, επίσης σλάβων, Σέρβων, καίτοι οι Σλάβοι γενικώς ανεφάνησαν στον Δούναβι μόλις κατά τó τέλος του 6^{ου} μ.Χρ. και άρχισαν κατερχόμενοι στην Βαλκανική μόλις από του 7^{ου} μ.Χρ. αιώνος. Η έπιβουλή άνεπτύχθη αρχικά, κατά τόν μεσοπόλεμο, μόνον δια της προπαγάνδας· ακολουθως όμως και με τόν κατά της Πατρίδος μας συμμοριτοπόλεμο της περιόδου 1946-1949, με διακηρυγμένο, μεταξύ άλλων, σκοπό του και την αυτονόμησι της Μακεδονίας· συμμοριτοπόλεμο, τόν όποιον ώργάνωσαν, έξώπλισαν και κατηύθυναν οι βόρειοι υπό κομμουνιστικό τότε καθεστώς γείτονές μας, όπως διεπίστωσε με την από 23.5.1947 έκθεσί της και Διεθνής Έξεταστική Έπιτροπή του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. Και

σύσσωμη ή Έλλάς απέτρεψε τότε, με την τελειωτική Νίκη του Έθνους τὸ 1949 καὶ τὸ ἀφθονο αἶμα τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν της, τὴν ἀνίερη ἐπιβουλή.

3.- Μετὰ ὅμως τὴν κατάρρευσι τοῦ σοβιετικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, πρωταγωνιστοῦν στὴν ἐπιδίωξι ὑποβιβασμοῦ τῶν συνόρων μας μέχρις Ὀλύμπου κυρίως οἱ Η.Π.Α. Οἱ ἴδιες Η.Π.Α., οἱ ὁποῖες, ὅταν ὁ νοτιοσλάβος ἡγέτης Τίτο τὸν Αὐγουστο τοῦ 1944 συνεκρότησε τὴν χώρα του σὲ Ὀμοσπονδία καὶ ἀνέδειξε με μετονομασία τὴν μέχρι τότε γνωστὴ ὡς «*Βαρδαρία*» νοτιὰ περιοχὴ της σὲ «*Ὀμόσπονδη Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*», εἶχαν διακηρύξει με δήλωσι τῆς 26^{ης} Δεκεμβρίου 1944 τοῦ Ὑπουργοῦ των Ἐξωτερικῶν *Edward Stettinius*, κατὰ λέξιν, ὅτι «*Ἡ Κυβέρνησις τῶν Η.Π.Α. θεωρεῖ, ὅτι συζήτησις περὶ «Μακεδονικοῦ ἔθνους, Μακεδονικῆς πατρίδος καὶ Μακεδονικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως» ἰσοῦται με δημαγωγία, πὺν δὲν ὑποκρύπτει ἐθνικὴν ἢ πολιτικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ ὑποκρύπτει ἐπεκτατικὲς διαθέσεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος*». Ἡ κατὰπτυστη, μετὰ 50 τῶρα χρόνια, μεταβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α. εἶναι βεβαίως ἐξηγήσιμη. Οἱ Η.Π.Α. καὶ οἱ ἀφανεῖς διατάκτες της τῶν σκοτεινῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, μόνη τῶρα ὑπερδύναμι τῆς οἰκουμένης, ἐργάζονται πυρετωδῶς γιὰ τὴν ἀναδιάταξι τῶν συνόρων στὴν νευραλγικὴν περιοχὴ ἰδίως τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, με προφανεῖς γεωπολιτικὸς σκοποὺς. Πὺν ὑλοποιοῦνται με τὴν δημιουργία προτεκτοράτων καὶ ὑποτελῶν κρατιδίων (ὅπως τοῦ Σκοπιανοῦ καὶ τοῦ Κοσσόβου), ὑπηρετοῦντων τὴν δημιουργία ἀσφυκτικοῦ κλοιοῦ ἔναντι τῆς ἀναδυομένης ἀπὸ τὸν πολυετῆ κομμουνιστικὸ της λήθαργο Ρωσίας, πρὸς διαίωνισι τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας των. Ἐτσι καὶ δὲν διστάζουν νὰ θυσιάσουν ἀκόμη καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν μόνη σταθερὴ καὶ ἀποδεδειγμένη σύμμαχό τους στὴν περιοχὴ καὶ πρόμαχο τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

4.- Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ἐδαφικὴ ἀναπόσπαστα ἐπέρχεται καὶ ἡ ἐθνικὴ μας συρρίκνωσι. Διότι με τὴν ἀναγνώρισι σὲ ἄλλους τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, ἐπιτρέπουμε στοὺς ἄλλους αὐτοὺς τὴν οἰκειοποίησι ὅλης τῆς ἱστορίας της, πρῶγμα πὺν τὸ κάνουν ἤδη οἱ σκοπιανοί, διεκδικοῦντες καὶ αὐτὸν τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρο καὶ αὐτονομαζόμενοι «Μακεδόνες» ! Ἐτσι ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν μας ὀλόκληρος ἡ περίοδος τῶν ἔξι ὀλοκλήρων αἰώνων, ἀπὸ τοῦ 3^{ου} π.Χρ. μέχρι καὶ τοῦ 3^{ου} μ. Χρ. αἰῶνος, τῶν ὀνομαζομένων ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ἐπιστήμης ἑλληνιστικῶν χρόνων, κατὰ τὴν ὁποῖαν καὶ κυρίως ἐπετέλεσεν ὁ Ἑλληνισμός, με τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Μακεδόνων, τὸ πανανθρώπινον εἰς οἰκουμενικὴν κλίμακα ἐκπολιτιστικὸν του ἔργον, τὴν ἀδιαμφισβήτητη αὐτὴ κρηπίδα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

5.- Ὁ Ἑλληνισμός ὅπου τῆς γῆς δὲν παραπλανᾶται με τὶς ἀνοησίες γιὰ δῆθεν ἀδιέξοδα ἐπὶ τοῦ ζητήματος με ἐτοιμόρροπες πάντοτε δικαιολογίες : π.χ. (α) ὅτι δῆθεν οἱ Σκοπιανοὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ ἀλλάξουν τὸ συνταγματικὸ τους ὄνομα· ἀλλὰ τότε, ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ ἀλλάξουν ὀνομασία, καὶ μάλιστα προῖον κλοπῆς καὶ ἀπάτης, πὺν τὴν ἔχουν λίγα μόνον χρόνια, πῶς καλοῦμεθα ἐμεῖς νὰ ξεχάσουμε ἱστορικά, ἀρχαιολογικά, γλωσσικά, γεωγραφικά, κλπ δεδομένα καὶ νὰ ἀλλάξουμε τὴν ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια Ἱστορία μας ; - (β) Ἡ, ὅτι δῆθεν, πρέπει νὰ μᾶς ἱκανοποιεῖ ἢ ἔστω ψευδώνυμη ἀπὸ τοὺς

σκοπιανούς όνομασία «Μακεδονία», εάν ή χρῆσι της γίνεται υπό γεωγραφική μόνον έννοια· αλλά πῶς δικαιολογεῖται τέτοια χρῆσις από αυτούς, όταν είναι δεδομένο, ότι τὸ σκοπιανὸ κρατίδιο κατέχει μόνον τὸ 17 % τῆς ιστορικῆς Μακεδονίας, τὸ ὁποῖο πάλι καλύπτει μόνον τὸ 1/3 τῆς ἐκτάσεώς του ; Ἀκόμη, πῶς θὰ διαχωρισθοῦν οἱ δύο έννοιες, ὥστε νὰ γίνεται χρῆσις τοῦ ὀνόματος μόνον υπό γεωγραφική και ὄχι υπό ἐθνολογική έννοια ; Και μάλιστα, όταν τὸ λεγόμενον «Μακεδονικὸν» ἐδημιουργήθη και καθ' ὅλες τις μέχρι τώρα δεκαετίες συντηρήθη ὡς καθαρῶς ἐθνολογικὸ πρόβλημα ; Και κυρίως, γιατί λησμονεῖται τὸ αὐτονόητο, ότι, όταν τὰ ιστορικὰ ἀποσιωπῶνται, τότε τὰ ἀρχικῶς ἄχρωμα γεωγραφικὰ ἐπεκτείνονται και καλύπτουν συνειρικῶς και αὐτομάτως και ἐκεῖνα ; - (γ) Ὅπως τὸ ἴδιο προφανέστατα συμβαίνει και με τὴν ἐφευρεθεῖσα κωμωδία τῶν συνθέτων ὀνομασιῶν, με ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ κατὰ καιροὺς προταθέντα σύνθετα ὀνόματα.- (δ) Ἡ, ότι 120 ἄλλα κράτη ἀνεγνώρισαν ἤδη τὰ Σκόπια υπό τὸ κλοπιμαῖο τους ὀνομα· αλλά ἔχει σημασία ή ἀναγνώρισις αὐτή, όταν ἔγινε για θέμα παντελῶς ἄσχετο πρὸς τὰ κράτη αὐτὰ και μάλιστα στὸ πλαίσιο προθυμίας των νὰ ἱκανοποιήσουν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμία τῆς μεγάλης ὑπερδυνάμεως (Η.Π.Α.) χωρὶς καμμιά ἰδική τους θυσία ; Ἐξ ἄλλου, εάν σὰς ἐκδιώξω από τὸ σπίτι σας και τὸ καταπατήσω, και ὄλοι οἱ γείτονες ἀναγνώρισουν ὡς παραδεκτὴ τὴν αὐθαίρετη αὐτὴ πρᾶξι μου, σεῖς θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ εἴσθε κύριος τοῦ σπιτιοῦ σας, θὰ παύσετε μόνον, εάν ἐγὼ ἀναγνώρισω τὴν πρᾶξι σας. Ἔτσι και στὸ προκείμενο : ή ἀναγνώρισις τῶν Σκοπιῶν ὡς «Μακεδονίας» από ὅσαδήποτε κράτη στερεῖται κάθε σημασίας, μόνον ή ἰδική μας ἐνδιαφέρει νομικῶς και οὐσιαστικῶς, γι' αὐτὸ και ἐπιδιώκεται ἐμμανῶς από τοὺς ἐπιβούλους ή ἑλληνική ἀναγνώρισις, δηλαδὴ οὐσιαστικῶς ὁ ἐδαφικὸς και ἐθνικὸς μας αὐτοχειρισμός.-

6.- *Τὸν αὐτοχειρισμὸν αὐτὸν ἀδιστακτικῶς ἀπορρίπτει σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμός,* ὅπου τῆς γῆς. Και φυσικὰ περισσότερο ὄλων ὅσοι ἔχουμε τὴν ὑπερηφάνεια τῆς ἐξ αἵματος Μακεδονικῆς καταγωγῆς και ἔτσι αισθανόμαστε ἴσως βαθύτερα τὸ χρέος νὰ μὴ προδώσουμε τὴν Ἱστορία μας, και μάλιστα τοὺς ἀγῶνες και τις ἀμέτρητες θυσίες τῶν ἀνὰ τις χιλιετηρίδες προπατόρων μας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Ἀπορρίπτουμε λοιπὸν ὀλοκληρωτικῶς, ὅπως σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμός, κάθε χρῆσι από ὁποιοδήποτε τρίτο τοῦ ἰδικοῦ μας ὀνόματος «Μακεδονία», ἀπλοῦ ἢ ἐν συνθέσει. Και ή ἐπίσημος Ἑλλάς, ἐπομένως, πρέπει νὰ ἐμμεῖνη με ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσί μας νόμιμα μέσα (συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀρνήσεώς μας εἰσδοχῆς στὸ Ν.Α.Τ.Ο. και τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι τῶν Σκοπιῶν υπό τὴν ψευδωνυμία τους), και νὰ μὴ ἀποστῆ από τὴν κατ' Ἀπρίλιον 1992 εἰς κοινὴν σύσκεψιν υπό τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνον Καραμανλὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῶν Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν. Τίποτε δὲν ἄλλαξε από τὴν ἀπόφασιν αὐτή. Διότι ή Ἱστορία δὲν ἀλλάσσει. Ἐγίγαντῶθη μόνον ή σκοπιανὴ ἰταμότης και τὸ θράσος τῶν ἐπιβούλων, ἀμφότερα στὸ πλαίσιο τῆς ἰδικῆς μας παγίας ἐθελουφλότητος, ἐνδοτικότητος, ἀβουλίας και ἀπραξίας.

7.- *Νὰ μὴ συνθηκολογήσουμε, λοιπὸν, παρασυρόμενοι σὲ ἐθνικῶς ἀπαράδεκτο, ἐπαίσχυντο συμβιβασμό, Και κυρίως οἱ ταγοί μας νὰ συνειδητο-*

ποιήσουν όλοι την στοιχειώδη αλήθεια, ότι *καμμία απόλύτως Κυβέρνησις, καμμία πολιτική παράταξις, κανείς απόλύτως δέν δικαιούται* να βλάψη τόσον καιρίως τόν Έλληνισμό.

Καμμία Κυβέρνησις, κανένα κόμμα δέν νομιμοποιεῖται να εκφράσει συγκατάθεσι τοῦ Έλληνισμοῦ στὸν ἐπαπειλούμενο ἑδαφικὸ καὶ ἔθνικὸ του ἀκρωτηριασμό.

Ὡς Ἕλλην πολίτης, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ μέλλον τῆς ἔθνικῆς μας κοινότητος καὶ τὴν ἠθικὴν ἀκεραιότητα τῆς ἀγαπημένης ἰδιαιτέρας μου Πατρίδος Μακεδονίας, ἐπαναλαμβάνω τὸ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον σταθερὸν ἐπὶ τοῦ θέματος αἴτημά μου, τὸ ὁποῖον καὶ κατέστη αἴτημα τῆς πλειονοψηφίας τῶν Ἑλλήνων.

Ζητῶ δημοψήφισμα, διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τέλους ὁ λαός, ὡς μόνος κυρίαρχος, ἐὰν συγκατατίθεται στὴν ἔθνικὴ καὶ ἑδαφικὴ συρρικνωσι τοῦ Έλληνισμοῦ μὲ τὴν οὐσιαστικὴν ἀπόσπασι τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοὺς κόλπους του, τὴν ὁποῖαν ἀπεργάζεται ὁ ἐπιχειρούμενος συμβιβασμός.

Νέα Πεντέλη, 22^α Φεβρουαρίου 2008

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης